

"...ආහාර තාත්තා.. මට දැන් සහිතයි.. අම්මලා බය වෙන්න එපා.. මට දැන් හොඳයිනේ.. මියාල කරදර වෙන්න එපා.." අම්මන්ද පහත් හඬින් කීවාය..

0000000000

අම්මන්දගේ අසහිතයන් සමගින් තමාගේ සුපුරුදු දින වර්තාව ද වෙනස් වී ඇතැයි නිමන්තර සිතෙයි. දින ගණනාවකින් පොදුගලක වීමේලයක් කියවන්නටවත්, නැදෑ නිතරතුන් සමග සම්බන්ධ වන්නටවත් ඔහුට හිතක් නොවීය. දරාගත නොහැකි කරුණේ පීඩාවක් ඔහුට ඇතැයි, එක දවසකට කොපේනම් නිවාඩුවකට යන්නට ඇත්නම් එය අම්මන්දට ද වෙනසක් වේ යැයි නිමන්ත කල්පනා කළේය.

නිමන්ත පසුගිය දින කීපයේම උත්සාහ කළේ විශ්වපින් බණ්ඩාර හමුවන්නට ය. අම්මන්ද වෙනුවෙන් ඔහු ඉදිරියේ බැහැරව වන්නට නිමන්ත සුදානම්ව සිටියේ ය. නිමන්ත කීපවතාවක්ම ඔහු හා දුරකතනයෙන් කතා කරන්නට උත්සාහ කළත් එය සාර්ථක නොවීම ඔහුගේ සිතේ කෝපයක් ද ඇති කළේ ය.

කීප වතාවක්ම සුනෙන් හමුවූ හමුදා විශ්වපින් බණ්ඩාර හමුවිය හැකි ආකාරයක් සොයා ගන්නට නිමන්ත නොහැකි විය.

"සර් සාමාන්‍යයෙන් ගුප්ත මතුස්සයෙක්.. එක අතකින් එයා තාපයයෙක් වනේ.. තමන්ගේ ගුප්තවටම වෙලා හාවනා කරමින් ඉන්න තාපයයෙක් වනේ.. බාහිර ලෝකය එක්ක ලොකු සම්බන්ධතාවක් ගොඩනගා ගෙන ඉන්න එයා කරමනි නැහැ.. නිරන්තරයෙන්.. සමාජය එක්ක ගැටෙන්නේ ගැලපෙන්නේ නැතිවී ඇත ඉදන් නිරන්තරයෙන් කරන කෙනෙක්.." සුනෙන් කී හැටි නිමන්තට මතකය.

"මේ කලාකාරයොයි කියන එවුන් ඔක්කොටම පිස්සු.." නිමන්ත සිතුවේ ය.

එයින් සහිතයට පසු සුනෙන් නිමන්ත හමුවන්නට ආවේ වෙනස්ම ආරංචියක් රැගෙන ය.

"සර් ඊයෙ හවස රට ගිනිත්.. ආයෙ එන්නේ කවදද කියල කවුරුවත් දන්න නෑ"

00000

විශ්වපින් බණ්ඩාර හදිසියේ විදෙස්ගත වූ බව අම්මන්දට නොකියා සිටින්නට නිමන්ත නිර්ණය කළේ ය. ඒ එම ආරංචිය අම්මන්ද ගේ සතුටට හේතු නොවනු ඇතැයි ඔහු සිතූ බැවිනි.

විශ්වපින් බණ්ඩාර හදිසියේ විදෙස්ගත නොවුණා නම් ඔහුට අම්මන්ද පිළිබඳ සියල්ල පවසා ඇයට විතු ශිල්පය ඉගැන්වීමට ඔහු පොළඹවා ගන්නට තමාට හැකිවන්නට ඉඩ තිබුණා බව නිමන්ත දැනිනි. අවම වශයෙන් අනුකම්පාවට හෝ විශ්වපින් තමාගේ ඉල්ලීමට එකඟවන්නට ඉඩ තිබුණි.

කිසිවක් තමන්ට අවශ්‍ය ආකාරයට සිදුනොවීම සිතට වදායකි. අම්මන්දගේ අසහිතය පමණක් නොව ඒ හා සමගාමීව ඇය තමන් වෙතින් ඇත්ව යමින් සිටීම ද ඔහුගේ සිතේ ඇති කළේ මගන් පීඩාවකි. ඇගේ ජීවිතය පමණක් නොව තමාගේ ජීවිතයද අවුල්ව යමින් තිබෙන බව නිමන්තට දැනෙයි. හිත එකලස් කරගෙන වැඩ කරන්නට නොහැකි බවක් නිමන්තට දැනුණි. තමා මේ සිදුවීම මාලාවෙන් ගෙවීමට ඇති බවක් ඔහුට දැනෙයි. මේ ආකාරයට දිගටම ඉදිරියට යාම කළ නොහැකි දෙයකි. විවේකයක් ගත යුතු බව සිත කියයි.

ඔහුට තම පාසැල් සහයෙකු වූ අප්පත්ත සිහිවුණේ කල්පනාවේ නිමන්තව සිටිද්දී හදිසියේම ය. වැඩිදුර අධ්‍යාපනයක් ලබන්නට

විදෙස් ගත වූ අප්පත්ත රැකියාවක් ලැබ, විවාහ වී පැරසියේ පිටත් වෙයි. නිවාඩුවක් ගත කිරීම සඳහා පැරසියට එන්නැයි අප්පත්ත වරින් වර කරන ආරාධනය නිමන්තට සිහිපත් විය. මේ තාක් කාලයක් විවිධ හේතු දක්වමින් ප්‍රතික්ෂේප කළ ඒ ආරාධනාව සඳහා බලන්නට මෙය සුදුසුම අවස්ථාව නොවේ ද? වෙනසක් සඳහා විදෙස් ගත වීම අම්මන්දගේ පවා සිතට සහනයක්

ලැබ දෙනු ඇතැයි නිමන්ත සිතුවේ ය.

0000000

පැරසියට යාම සඳහා නිමන්ත කළ යෝජනාව අම්මන්ද ඇසා සිටියේ මගන් අපහසුවකි.

"පිස්සුද?.." ඇය ඔහුගෙන් ඇසුවේ එපමණකි.

".. ප්‍රශ්න ඇතුළුව වෙලා දක් විදින්න එපා.. පොඩ්ඩක් හින නිදහස් කරගන්න බලන්න.. ඒක ඔයාට විතරක් නෙවෙයි.. ඔයාට ආදරේ කරන හැමෝටම හොඳයි.."

ඇයට අවශ්‍යව තිබුණේ පරිබාහිර ලෝකයෙන් හැළවී ඇගේ කාමරය තුළ ගලී වී සිටින්නට පමණකි ය. තැන තැන නිවාඩු ගත කරන්නටවත් ජීවත්වන කිසිවකු දකින්නටවත් ඇගේ සිතේ කැමැත්තක් නොවී ය. මේ සකළුවට හැළහැප්පීම වලින් විසුත්තව සැලක සිටින විට දැනෙන සහනය කොයි තරම් ද? ජීවිතයට ඇලුණින් දේ එකතු කරගන්නට අවශ්‍ය නැත. අවශ්‍ය වන්නේ එක්කරගෙන තිබෙන සියල්ල පවා ජීවිතයෙන් ඉවත් කර ගන්නටය. මේ

දුරමින් සිටින්නේ ලෝකයෙන් එක්ක කරගත් සියල්ල එකින් එක ඉවත් කර ගැනීමේ වේදනාව නොවේ ද..?

අලුතින් අද්දැකීමේ අවශ්‍ය නැත. තිබෙන බර පොදියට තවත් බර එක්ක ගන්නට ඇවිසි නැත. ඇය ඔහුගේ යෝජනාව එක හෙලා ප්‍රතික්ෂේප කළේ එහිනි ය.

"අනේ මට කරදර කරන්න එපා.." අම්මන්ද ඇය ද සිටිය ය. ඔහු අප්‍රසාදයෙන් හිස ගැස්සුවේ ය. ඇගේ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම නිමන්ත ගේ සිතේ ඇති කළේ කෝපයකි

"අම්ම.. ඔයාට නිවාඩුවක් ඕනෙ නැතිව ඇති.. ඒත් මට නිවාඩුවක් ඕනෙ.. මං මේවායින් ගෙවීමත් වෙලා ඉන්නේ.. දෙයියන්ගෙ නාමෙන් තේරුම් ගන්න.."

අම්මන්ද හැඟීම විරහිතව ඔහු දෙස බලා සිටියා විනා කිසිවක් නොකීවා ය. හෙට සුනෙන් හමුවිය යුතු යයි ඇ ඒ අතර සිතුවා ය. තවත් වතාවක් විශ්වපින් හමුවිය යුතු යයි ද ඔහු හා කතා කළ යුතු යැයි ඇය සිතුවා ය.

000000

"විශ්වපින් සර් ආයෙ කවදා එයිද දන්න නැහැ මිස්.. සුනෙන් තමා ඉදිරිපිට මේසය මත වූ විදුරුවේ දාරය මත දබරැගිල්ල යවමින් කීවේ ය. "ඒ එයා එක්ක කොයි තරම් කතා කළත් එයා කවදාවත් කිව්ව වචනයක් වෙනස් කරන කෙනෙක් නෙවෙයි.."

"එයා මග අමුතු මිනිසෙක් තමයි" විශ්වපින්ගේ අකරුණාවන්ත හැසිරීම අම්මන්දට සිහිපත් වෙයි. "ඔව්... කිසිම කරුණාවක් හදවතේ නැති රළු මිනිසෙක්.. එහෙම හැඟීම් විරහිත මිනිසෙකුට හොඳ කලාකාරයක් වෙන්න පුළුවන්ද සුනෙන්..?"

"නෑ මිස්.. එහෙම කියන්න බැහැ.. එයා ගැන එහෙම තක්සේරුවක් කරන්න එපා.. එයා කියන්න තියෙන දේ කෙලින් කියන කෙනෙක්.. හිතේ එකක් තියාගෙන බොරුවට වෙතින් යමක් කියන්න නැහැ.. එයා එකග වෙන්න නැත්නම් මිස්ට තියෙන්නෙ වෙතින් මාස්ටර් කෙනෙක්ගෙන් ඉගෙන ගන්න.. අපේ සර් දිනා බලා ඉඳලා තේරුමක් නැහැ මිස්.."

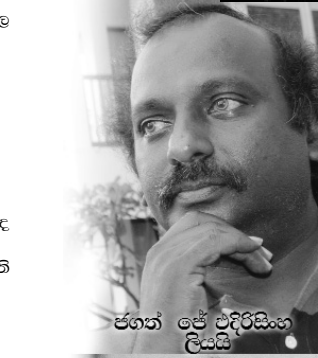
"මට දැන් ඒ ගැන කිසිම උනන්දුවක් නැහැ සුනෙන්.. මට දැන් හැම දේම එපා වෙලා කියන්න.. කිසිම දේක තේරුමක් නැහැ.." අම්මන්ද සුළුමක් හෙළුවා ය.

සුනෙන් කිසිවක් නොකියා විදුරුව දෙසම නෙත් යොමා සිටියේ ය. ඇගේ කළකිරීම ඔහුට තේරුම් ගත හැකිය. ඇ විශ්වපින් හමුවන්නට හිසේ කොපමණ කැමැත්තෙන්ද යන්න ඔහු හොඳින් දැන සිටියේය.

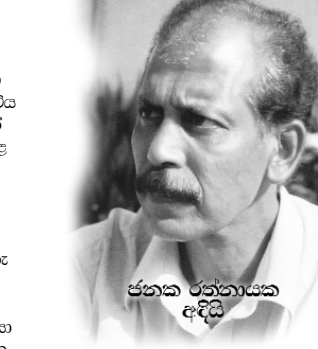
"මට ගිනෙන්න මිස් නිමන්ත සර් කියනවා වගේ නිවාඩුවකට ගියොත් හොඳයි කියලයි.. මේ දැනෙන කළකිරීම් වලින් පොඩ්ඩක් අපත් වෙලා හිත හිදුනස් කරගන්න මිස්ට පුළුවන් වෙයි.. අනික පැරසිය හරිම ලස්සන නගරයක් කියලා මං අහලා තියෙනවා.. ඒ පැරසියේදී මිස්ට සහනයක් ලැබෙයි.."

අම්මන්ද සිනාසුණා ය. සුනෙන් හමුවන්නට එන්නට පෙර මිලින්ද හා වතුර හමුවූ මොහොතේ ඔවුන් කීවේද මේ කතාව ම ය.

"විවේකය කියන්නෙ හොඳ ඔසුවක් අක්කා.." මිලින්ද කී හැටි ඇයට සිහිපත් වෙයි. "ඒ ප්‍රශ්න ඇතුළුව වෙලා දුක් විදින්න එපා.. පොඩ්ඩක් හින නිදහස් කරගන්න බලන්න.. ඒක ඔයාට විතරක් නෙවෙයි.."

ජගත් ජේ පිදිරිසිංහ දිසානායක

ජනක රජනායක අද්දි

ඔයාට ආදරේ කරන හැමෝටම හොඳයි.. නිමන්ත ඇයට අම්මට තාත්තට වතුරට මට.. අපි ඔක්කොටම ඕනෙ ඔයා සතුටින් ඉන්නවා දකින්න.."

"මග ලොකු කාලයකට ගෙවෙයිනෙ අක්කා.. ඔයා යන්න.. මිලින්ද ඩොක්ටර් සිරිමාන්න එක්කත් කතා කරලා තියෙනවා.. එයන් කියන්නෙ ඔයාට මේ වෙලාවේ විවේකයක් ලැබෙන එක හොඳයි කියලයි.."

"ඔව් අක්කා.. මං ඩොක්ටර් සිරිමාන්න එක්කත් කතා කලා.. එයා කියන්නෙ මේක මේ වෙලාවේ වෙන්න පුළුවන් හොඳම දෙයක් කියලයි.. එයා දන්නවා ඔයා ඕනවටත් වඩා අසහිත ගැන හිතනවා කියලා.. හිත ලෙඩ වුණාම කොහොමත් ලෙඩ වැඩි වෙනවනේ.. ඒ නිසා මේ වෙලාවේ වෙන්න ඕන හිත සතුටින් ඉන්න පුළුවන් පරිසරයක් හදලා දෙන එක නමයි.. වෙනස් පරිසරයකට ගියාම හිතේ වෙනස් වෙනවනේ.. අපි ඩොක්ටර් සිරිමාන්නව හම්බ වෙලා ට්‍රිමන්චිස් ගැන කතා කර ගමු.. ඒක ප්‍රශ්නයක් වෙන්න නෑ.."

"මිස්.. මේ නිවාඩුව අරගන්න.. සුනෙන් අම්මන්දගේ සිතුවිලි දැහැන බිඳ දමමින් කියයි. දවසේ පළමු වතාවට අම්මන්දගේ සිතට සහනයක් දැනෙයි. ඇගේ මුඛේ ඇඳෙන සිනාව ඒ බව පවසයි.

"එහෙය මං නිමන්තට හා කියන්නමකො.." අම්මන්ද කියයි.

ළඹක කළාපයට

